

MIDWINTERRIT 81

Na mezelf als kaartlezer op de transfer-markt geworpen te hebben, ben ik, deel uitmakende van een nieuwe equipe aan de Midwinterrit begonnen. Mijn vaste maat Kees Coenen heeft zich uit deze tak van sport teruggetrokken om zich dit jaar hockeyend te vermaken. De première van de equipe Euwen-Gijsberts in het RAC West gebeuren stond dus voor de deur.

Aan de start gekomen, bleek het dat wij één van de weinige RAC Amsterdam-équipes waren. De anderen schitterden echter niet door afwezigheid, maar hadden de organisatie ter hand genomen. Jaap Daamen en Gerard Heimerikx als uitzetters, Bertus Raats als opperhoofd-narijder, Adrie Brugmans als wedstrijdleider, Wim Euwen als algemeen leider. Rob Helldoorn verzorgde op een voortreffelijke manier het materiaal en Dick Brouwer onze RAC Amsterdam-computer, om op rekenkamergebied niet bij de RAC Den Haag achter te blijven.

Om niet geheel vreemd naast Ron plaats te nemen hadden we reeds een avondritje gereden om aan elkaars nukken te wennen.

Dat dit niet voldoende was bleek al snel in het eerste traject. Na even stilgestaan te hebben, om een situatie goed te bekijken, gaf ik de instructie "draaien maar", met de bedoeling om verder te rijden. Echter voordat ik het besefte reden we terug. Na dit weer gecorrigeerd te hebben, stuitte we bij pijl 2 al op een probleem. In deze van-pijl-tot-pijl-korstste-route-constructie, had een weg naar mijn mening wel aansluiting, hetgeen bij mij vele mooie constructies opleverde.. Echter in de ogen van de organisatie bleek de weg geen aansluiting te hebben.

Vijf weten meer dan een.

De opgelopen tijd heeft ons echter de gehele rit achtervolgd.

Via leuke constructies in de Bijlmermeer bereikten we VTC 1 ten zuiden van Driemond. Hier troffen we een aantal bezorgde clubgenoten aan, die al dachten dat we waren uitgevallen.

De trajecten 2 en 3, ook pijlenritten, waren ook trajecten voor de "aanhouder wint". Via omwegen diende men de route zo snel mogelijk na de onderbreking op te pakken en moest af en toe de kaart helemaal rond gereden worden om een stukje op te halen. Via opvangcontroles

en de opdracht "niet verder omrijden" werd je heel wat kilometers bespaard. Direct na de start van het 3e traject had onze kaartdeskundige een prachtig Vbr-tje geplaatst bij de brug in Driemond. De constructie om de Vbr te mijden werd pas op het laatste moment beloond om de kaartlezer maar niet teveel zelfvertrouwen te geven.

Het laatste traject, een vrije-punten rit in de omgeving van Amstelveen, Sloten en Osdorp leverde niet veel problemen op en werd door de meeste équipes foutloos gereden.

De uitslag in Tivoli liet al snel zien dat wij onze gewenningskuur toch maar moeten voortzetten, want in de top kwamen wij niet voor. Dit betekende tevens dat aanspraak op een van de prachtige prijzen, wederom verzorgd door Hans Andringa, vervlogen leek. Een merkenprijis viel ons nog ten deel.

In de A-klasse hebben Ans en Hans Dekker een keurige 4e plaats weten te bemachtigen. In de B-klasse lieten Piet Luxemburg en Nico de Wit van zich spreken met een 3e plaats en in de C-klasse behaalden de dan toch bij ons ingelijfde equipe Van Rijzinge en Van de Post een fraaie tweede plaats.

Ik kan terug zien op een fraaie Midwinterrit, die voor herhaling vatbaar is. Jaap en Gerard, er ligt dus alweer een schone taak op jullie te wachten. De totale uitslag hebt u al in de vorige Opvanger kunnen lezen.

Jan Gijsberts

